

Науково-технічна бібліотека КПІ: 40 років у власному домі

40 років тому, 1 вересня 1980 року, відчинила свої двері для відвідувачів нова будівля Науково-технічної бібліотеки Київського політехнічного інституту (НТБ). Ця подія стала одним з кульмінаційних моментів великого будівництва в КПІ, яке розпочалося в середині 70-х років під керівництвом ректора Григорія Денисенка. За період його ректорства навчально-наукові площі інституту збільшилися втричі. Було споруджено більше 10 навчальних корпусів, Центр культури та мистецтв, бібліотеку, спортивний комплекс, шість гуртожитків, два житлові будинки для викладачів та ін.

Як згадував колишній директор НТБ Василь Дригайло, рішення про необхідність спорудження нової бібліотеки новопризначений ректор Григорій Денисенко прийняв у числі перших. 16 серпня 1971 року він прибув до КПІ, 17 серпня зайшов до директора бібліотеки Луїзи Ворони і попросив на 18 серпня надати йому відомості про те, яку площу займає бібліотека і яка площа має бути за нормативами, а 18 серпня доручив їй розробити технічне завдання на проектування нової будівлі бібліотеки. Цьому будівництву Григорій Денисенко приділяв особливу увагу. Не лише регулярно заслуховував

звіти про хід будівельних робіт, але й часто був на будівельному майданчику і оперативно вирішував проблеми, що виникали. Тож усім було зрозуміло, коли у 1998 р. НТБ було присвоєно ім'я Г.І. Денисенка, а біля входу до бібліотеки встановлено гранітну меморіальну дошку на увічнення його пам'яті.

Будівля бібліотеки є пам'яткою архітектури (опис див. нижче). Її споруджено за оригінальним проектом, розробленим під керівництвом архітектора Володимира Лиховодова. Наша бібліотека – найбільша науково-технічна університетська бібліотека країни. Її фонд становить понад 2,6 мільйона примірників.

З нагоди 40-річчя початку роботи бібліотеки в новій будівлі 1 вересня на базі НТБ пройшла Zoom-зустріч, у якій взяли участь і працівники, і читачі (по-сучасному – користувачі) бібліотеки. Вони поділилися спогадами, поговорили про сьогодення і плани на майбутнє.

Зібрання відкрила директор бібліотеки Оксана Бруй. Вона, зокрема, наголосила: "Думка, що в епоху інтернету бібліотеки не потрібні, – це міф. Інтернет містить ціле море інформації, в якому легко загубитися. Бібліотеки – провідники в цьому морі. Саме бібліотека збирає, вери-

фікує та надає достовірну й актуальну інформацію, що стає в пригоді кожному, хто по неї звертається".

Учасники зустрічі подивилися запис інтерв'ю, яке Оксана Бруй взяла у ректора нашого університету Михайла Згуровського. Він згадав про те, що під час його навчання і перших років роботи в КПІ бібліотека містилася в різних приміщеннях 1, 12, 22-го корпусів, що було дуже незручно; про грандіозне будівництво, яке розпочалося на території КПІ після того, як його ректором став Григорій Денисенко, про те, як він та його колеги брали участь у тому будівництві і як раділи, коли на їхніх очах виростили нові навчальні корпуси, гуртожитки, спорткомплекс, Центр культури та мистецтв, бібліотека. Ректор також зауважив, що будівля бібліотеки за архітектурою і інтер'єрами була, мабуть, кращою університетською бібліотекою країни. Зокрема, через те, що споруджувалась у 70-ті роки, з урахуванням новітніх на той час вимог. Насамкінець він висловив підтримку і вдячність колективу бібліотеки за ту роботу з її оновлення, яка виконується останнім часом.

Закінчення на 4-й стор. ➔

ОФІЦІЙНО

7 вересня 2020 року під головуванням Михайла Ільченка відбулося засідання Вченої ради університету. Засідання проходило в онлайн-режимі у два етапи.

На початку засідання члени Вченої ради вшанували хвилиною мовчання пам'ять двох видатних політехніків – академіків НАН України Бориса Патона і Віктора Бар'яхтара.

У першій частині, яка тривала з 10-ї до 11-ї години, було розглянуто два основних питання та конкурсні справи.

Першим було заслухано питання про початок нового навчального року. Доповідав ректор Михайло Згуровський. Він повідомив про нові форми проведення зібрань та засідань, перетворення у вітчизняній системі вищої освіти загалом і в нашому університеті зокрема, наукову атестацію ЗВО, Стратегію розвитку університету та напрями його реформування. Також було надано інформацію про основні функції системи електронного документообігу КПІ ім. Ігоря Сікорського "Мегаполіс" і представлено щорічні результати прийому до університету. Окрім того, Михайло Згуровський озвучив основні напрями функціонування та роль платформи "Сікорський" та "Електронного кампусу" у проведенні дистанційного навчання. Він також поінформував про джерела та обсяги фінансування науково-інноваційної діяльності університету та результати міжнародної діяльності. Наприкінці свого виступу ректор окреслив головні завдання на 2020/2021 н.р.

Затим було розглянуто питання щодо організації роботи вчених рад університету, інститутів і факультетів у період карантину. Голова Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського Михайло Ільченко акцентував

На засіданні Вченої ради

увагу на можливість проведення засідань вчених рад в онлайн-форматі з перервою на очне і таємне голосування.

Після цього було розглянуто конкурсні справи: обрання на посади завідувачів і професорів кафедр (доповідав начальник департаменту якості освітнього процесу Олексій Жученко), рекомендації до присвоєння вчених звань (доповідала вчений секретар Валерія Холявко) та обрання лічильної комісії для проведення таємного голосування та затвердження результатів підрахунку голосів (доповідав голова Вченої ради Михайло Ільченко).

Далі було оголошено перерву для проведення таємного голосування в залі засідань Вченої ради (1-й корпус).

О 15:00 в онлайн-режимі розпочалася друга частина засідання.

Перший проректор Юрій Якименко доповів про організацію освітнього процесу в університеті та підсумки прийому на I курс. Він повідомив про основні засади організації навчального процесу в дистанційному режимі, надав поточні підсумки вступної кампанії 2020 року, підсумки прийому до аспірантури та докторантури. Також перший проректор представив алгоритм організації початку освітнього процесу на I курсі та розповів про процедуру проведення самоаналізу діяльності кафедр.

Після цього було розглянуто питання про затвердження Порядку проведення конкурсного відбору або обрання за конкурсом при заміщенні вакантних посад науково-педагогічних працівників та укладання з ними трудових договорів (контрактів). Перший проректор Юрій Якименко, який доповідав і з цього

питання, звернув увагу присутніх на зміни в правилах проведення конкурсного відбору.

Далі було заслухано питання про увічнення в КПІ пам'яті видатних діячів науки і техніки Бориса Патона та Віктора Бар'яхтара. Доповідав голова експертно-правової комісії Вченої ради Володимир Ванін. Вчена рада ухвалила рішення розмістити скульптурні портрети Бориса Патона в галереї видатних політехніків у першому корпусі, залі Адміністрації та Державному політехнічному музеї при КПІ ім. Ігоря Сікорського; встановити на території університету пам'ятник та меморіальну дошку на будинку № 5, де народився видатний український вчений, та присвоїти ім'я Бориса Патона Державному політехнічному музею при КПІ ім. Ігоря Сікорського. Пам'ять Віктора Бар'яхтара буде увічнено встановленням меморіальної дошки на корпусі № 7, де міститься фізико-математичний факультет КПІ, першим деканом якого він був.

Насамкінець відбулося затвердження результатів підрахунку голосів та розгляд поточних справ, серед яких були питання про вдосконалення організаційної структури департаменту економіки і фінансів, зміни до Положення про Фонд розвитку, відкриття докторантури зі спеціальності 261 "Публічне управління та адміністрування", затвердження оновлених освітніх програм та створення спеціалізованих вчених рад для захисту дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії. Окрім того, було рекомендовано до друку низку періодичних наукових видань університету, підручників та монографій.

*Валерія Холявко,
учений секретар КПІ ім. Ігоря Сікорського*

СТУДМІСТЕЧКО

Поселення студентів у гуртожитки за умов карантину

"Студентські гуртожитки повністю підготовлено до початку нового навчального року. У будь-який час вони можуть перейти до традиційного формату поселення студентів", – про це доповів на засіданні ректорату 31 серпня 2020 року директор студмістечка КПІ ім. Ігоря Сікорського Олександр Іщенко.

Утім за умов карантину, в період організації навчання в дистанційному режимі, поселення студентів здійснюватиметься за іншим сценарієм, який відрізняється від традиційного. Цей сценарій став основою для підготовки і видання Розпорядження від 21.08.2020 р. № 5/155 "Про забезпечення протиепідемічних заходів при поселенні у студентські гуртожитки", яким визначено максимальний обсяг поселення студентів у гуртожитки на час дії дистанційної організації освітнього процесу, категорії студентів, які можуть бути поселені в гуртожитки в цей період, та саму процедуру поселення.

Про те, як практично ведеться робота по виконанню вимог розпорядження та здійснюються заходи щодо забезпечення студентів від зараження коронавірусом – далі у матеріалі.

За умов загострення епідеміологічної ситуації особлива увага при поселенні приділяється безпеці проживання студентів у гуртожитках із дотриманням законів України, постанов Кабінету Міністрів України та рекомендацій МОЗ і МОН. Виходячи з Постанови Кабінету Міністрів України від 20.06.2018 р. № 498, розмір житлової площі, що надається одному студенту для проживання в гуртожитку, не може бути меншим за 6 м². Відповідно до цієї норми, студмістечко може забезпечити поселення 9481 студента. Нині проводиться

поселення студентів старших курсів (2-4 курсів бакалаврату і 2-го курсу магістратури) та продовжується проживання абітурієнтам магістратури, аспірантури і військової кафедри. Продовжено проживання 1500 таким абітурієнтам. У разі зараження вони матимуть право на збереження за ними виділених місць. Станом на сьогодні в гуртожитках продовжують проживати близько 150 аспірантів та 300 іноземних студентів.

Приймальною комісією визначена орієнтовна кількість місць для поселення: для студентів-першокурсників – 4000, для слухачів підготовчого відділення-іноземців – 450. Процес поселення для цих студентів розпочнеться після оприлюднення наказів про їх зараження, але не пізніше 14.09.2020 р., і реалізовуватиметься поступово з урахуванням санітарно-епідеміологічних норм. Розпорядженням першого проректора Юрія Якименка закріплено 2500 місць для поселення студентів старших курсів,

які не мають можливості брати участь в освітньому процесі за умов дистанційного режиму навчання. Таким чином, протягом вересня 2020 року всі наявні місця для поселення в гуртожитках будуть виділені студентам відповідно до їх заяв та рішень комісії з поселення інститутів/факультетів.

Що ж до поселення першокурсників, то закріплення-бронювання для них ліжкомісць забезпечується на 100% для всіх студентів, які цього потребують та зазначили про це в заяві на зарахування при поданні оригіналів документів. Навчання першого курсу відбуватиметься у змішаному режимі, що передбачає поєднання традиційного (очного) та дистанційного режимів навчання. Навчання у традиційному (очному) режимі

розпочнеться з 21.09.2020 р. і реалізовуватиметься поетапно за графіком, який буде сформовано виходячи з можливої кількості розміщення осіб з дотриманням усіх санітарних норм – по дві людини у вільні кімнати. Це близько 400 осіб (3-4 факультети/інститути на тиждень). Нагадаємо, всього у КПІ функціонують 24 факультети/інститути.

Таким чином, протягом вересня 2020 року всі наявні місця для поселення в гуртожитках будуть виділені студентам відповідно до їх заяв та рішень комісії з поселення інститутів/факультетів.

Слід також зауважити, що всі гуртожитки забезпечено дезінфікуючими засобами, працівники мають засоби індивідуального захисту. Протиепідемічні заходи виконуються суворо за графіком, що, до речі, було підтверджено і висновками планової перевірки Держпродспоживслужби України.

За інф. ДНВП та директора студмістечка Олександра Іщенка

АКТУАЛЬНО

"Мегаполіс" в університеті

Що таке мегаполіс? Різні словники визначають це поняття трохи по-різному, але загалом всі визначення сходяться в одному: це велетенське місто, яке утворилося внаслідок зростання та поглинання навколишніх населених пунктів. Таке місто стає важливим економічним, політичним і культурним центром для країни або регіону, а також важливим центром регіональної або міжнародної інфраструктури. Тож, напевно, даремно розробники програмного забезпечення для автоматизації електронного документообігу та діловодства дали своєму програмному продукту саме назву "Мегаполіс": система, яку розробив консорціум українських ІТ-компаній, здатна забезпечити прозорий і повністю контрольований електронний документообіг у будь-якій структурі – тобто стати таким собі головним центром її управлінської діяльності. Отож "Мегаполіс" може використовуватися в роботі компаній будь-якої галузі та форми власності, в тому числі й великих державних підприємств і організацій, органів влади та місцевого самоврядування. Фактично це – найпотужніша вітчизняна система, яка нині активно впроваджується в практику діяльності багатьох організацій і підприємств.

"Мегаполіс" надає користувачам значну кількість корисних сервісів, оскільки охоплює всі етапи життєвого циклу документів – від підготовки проєктів документів до організації архівного

зберігання (із забезпеченням функцій електронного архіву та електронного підпису).

Із 31 серпня переходити на систему електронного документообігу "Мегаполіс" почали і підрозділи КПІ ім. Ігоря Сікорського. Ця система як більш зручна і функціональна прийшла на заміну програми "АС: Документ", яку університет використовував дотепер. Перехід на "Мегаполіс" здійснюється поетапно: з 31 серпня в ньому почали реєструватися вхідні документи, з 7 вересня – службові записки, з 21 вересня почнеться робота з вихідними документами, з 5 жовтня – з наказами та розпорядженнями, з 19 жовтня – з договорами та іншими документами.

Система "Мегаполіс" пропонує зручні шаблони для підготовки, відправлення і реєстрації документів, з можливістю відстеження їх проходження по відповідних підрозділах, функції зручного їх збереження тощо. Якщо конкретніше, користувачі, які працюють у "Мегаполісі", можуть: 1) готувати, узгоджувати та реєструвати документи; 2) здійснювати моніторинг і контроль виконання завдань; 3) працювати з документами в офлайн-менеджері; 4) користуватися конструктором звітів; 5) створювати і працювати з електронним архівом; 6) використовувати можливості зручного і гнучкого пошуку документів, а також багато-багато іншого.

Одне слово, система "Мегаполіс" зручна і придатна для вирішення багатьох задач. Інша річ, що роботи з нею слід вчитися. Загальний відділ запропонував доволі зрозумілу для сприйняття відеоінструкцію щодо користування програмою (<https://www.youtube.com/watch?v=hOrSZ8XaMtw&list>). Його співробітники відповідають на всі запитання, що виникають у користувачів системи, і консультують співробітників підрозділів, які постійно в ній працюватимуть.

"Наступним етапом стане підключення університетського "Мегаполіса" до СЕВ (системи електронної взаємодії), – розповідає директор департаменту управління справами Марина Мазур. – Як тільки підключимося до програми електронної взаємодії органів виконавчої влади – всі документи будуть проходити лише через нього".

Поки що в університеті "Мегаполісом" обладнано 150 робочих місць у тих підрозділах, де документообіг є найінтенсивнішим. Це департаменти, управління, адміністративні підрозділи університету, діловоди та декани/директори факультетів/інститутів. За словами Марини Мазур, університет у найближчому майбутньому планує забезпечити ще місця для роботи в цій програмі.

Дмитро Стефанович

ЗНАЙ НАШИХ

Студенти ІПСА в літній школі з програмування

Ковідне літо 2020 обмежило чимало студентських заходів. Та представникам КПІ ім. Ігоря Сікорського вдалося взяти участь у кількох всеукраїнських турнірах. Зокрема, 31 липня – 7 серпня на базі Ужгородського національного університету пройшла V Міжнародна літня школа з програмування. Роботу було організовано переважно дистанційно, адже комп'ютерні зали факультету інформаційних технологій УжНУ не передбачені для прийому великої кількості учасників з дотриманням карантинних обмежень. Приїхали лише три команди зі Львова: дві з Львівського національного університету ім. Івана Франка, одна – з Національного університету "Львівська політехніка".

Загалом у роботі школи взяли участь 170 учасників із 27 навчальних закладів, переважно – університетів. Вони представляли чотири країни: Україну, Азербайджан, Білорусь та Грузію. До першої ліги віднесли команди, які вже брали участь у подібних заходах, їх виявилось 24, до другої – учасників без досвіду змагань, початківців набралось 37 команд. Учасники відвідували онлайн-зустрічі із запрошеними лекторами з України та з-за кордону, розв'язували нестандартні задачі, підвищували рівень знань з програмування та алгоритмізації. Традиційно між учасниками влаштували футбольний матч та випуск онлайн-газети "Новинка++", де висвітлювалися події змагальної частини заходу, містилася інформація про лекторів, цікавинки про країни-учасниці школи, жарти "на злобу дня" та ін.

Київську політехніку в літній школі представляли дві команди з ІПСА. Тренер обох – Ірина Василівна Назарчук, старший викладач кафедри математичних методів системного аналізу. У першій

лізі виступили четверокурсники Роман Житар, Руслан Правосуд і Владислав Толстіков. Ця команда неодноразово була учасником всеукраїнських олімпіад з програмування. На жаль, до когорти переможців цього разу не потрапили.

"У них не найблискучіші результати, але ж і рівень там був міжнародний", – зазначає тренер. Команда новачків у складі Івана Озернюка, Єгора Панченка та Вадима Косицького виступала в другій лізі. Вони показали гарні результати та посіли друге місце. "Завдання там теж були ду-у-же непрості", –

скаже потім І. Назарчук.

Обидві команди пов'язані між собою. Не тільки тому, що представляють один інститут та мають спільного тренера. "Старші" брали активну участь в організації і проведенні тренувального туру для команд КПІ в рамках підготовки до KPI-OPEN (більше ніж 100 команд із 8 факультетів взяли участь), а також в організації і проведенні змагання "KPI-Online", де якраз і перемогли "молодші".

Про олімпіадні перипетії своєї команди розповідає Іван Озернюк: "Тільки один із нас має багаторічний досвід із програмування, інші двоє почали цікавитися олімпіадними алгоритмічними задачами лише рік тому. Тож

нас можна назвати дуже молодою командою. За час спільної роботи (до літньої школи) ми взяли участь в олімпіаді від Харківського національного університету радіоелектроніки та КПІшному контексті "KPI-Online". На останньому нам вдалося посісти I місце, це була перша пере-

мога нашої команди. Тож ми мали змогу потребуватися працювати в команді та спільно вирішувати складні завдання.

Власне, літня школа була напролюд користною. Усі команди було поділено на дві ліги. У першій

лізі лектори розкривали більш глибокі та складні теми, націлені на вдосконалення навичок досвідчених програмістів. Друга ліга мала на меті опрацювати основні теми олімпіадного програмування, без яких не обійдеться жоден контекст. Зважаючи на невеликий досвід, ми вирішили брати участь у другій лізі літньої школи.

Щодня ми слухали лекції на якусь із тем, а потім писали п'ятигодинний контекст – змагання, коли треба розв'язати щонайбільше задач на одну тему. Оскільки задач було багато і ми часто практикувалися писати їх на

одному комп'ютері (щоб наблизити себе до умов очних змагань, таких як ACM, ICPC), то нам необхідно було швидко та злагоджено працювати. Це було складно, зважаючи на дистанційний режим, доводилося використовувати різноманітні засоби зв'язку та віртуальні дошки.

Хоча досвід дистанційної роботи є досить цікавим, сподіваємося, що найближчим часом усі команди будуть мати змогу відвідувати такі змагання, як літня школа, наживо. Надалі ми плануємо розвивати навички олімпіадного програмування та брати участь у вищих лігах різних змагань".

Як бачимо, підхід до роботи у молодих програмістів серйозний, а настрої – бойовий. Тож вітаємо студентів та їх наставника із вдалим виступом і зичимо подальших успіхів.

Н. Вдовенко

І.В. Назарчук

В. Косицький

І. Озернюк

Є. Панченко

Науково-технічна бібліотека КПІ: 40 років у власному домі

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Після демонстрації інтерв'ю ректора Оксана Бруй надала слово проректору з наукової роботи Віталію Пасічнику. Він уже з першого курсу ходив до нової бібліотеки, а згодом багато часу проводив у залі патентної документації – дуже зручному, найзручнішому з усіх бібліотек, у яких побував. А ще Віталій Пасічник вдало порівняв будівлю бібліотеки з книгою: ззовні не дуже примітна, можна сказати, пересічна, а всередині... Одна частина має чотири поверхи, друга шість, унікальні сходи, розписи – це викликає захоплення у всіх, хто потрапляє сюди вперше.

Ще один активний читач і користувач – провідний редактор газети "Київський політехнік" Володимир Ігнатович – розповів, що бібліотека КПІ значно посприяла йому у дослідженнях з історії фізики. Тут зберігається багато унікальних книг з фізики, виданих у XIX і на початку XX сторіччя, які легко можна знайти в генеральному алфавітному каталозі, є низка журналів 20–30-х років XX сторіччя, скажімо, "Успехи физических наук" і "Электричество", через відділ міжбібліотечного абонементу можна замовляти необхідні книги з інших бібліотек. А останніми роками, як виявилось, надзвичайно зручно розмішувати препринти в Електронному архіві КПІ – ЕЛАКРІ, який індексується в інтернеті усіма відомими пошуковими системами, і в якому роботи публікуються вельми оперативно.

Вчений секретар НТБ Світлана Барабаш коротко розповіла про директорів НТБ Луїзу Ворону (з 1967 по 1991 р.) і Василя Дригайла (з 1991 по 2016 р.). Вони не лише брали активну участь у спорудженні і оформленні будівлі бібліотеки, але й ретельно підбирали і згуртовували працівників. Тож для багатьох з них бібліотека стала другою домівкою.

Завідувачка відділу рідкісних і цінних документів Марина Мірошніченко розповіла про роботу зі збереження історії бібліотеки і нашого

університету в цілому, яку виконує її відділ, де збирають, систематизують, оцифровують документи з історії університету, науки, техніки, і про те, яке значення має ця робота для виховання нових поколінь політехніків.

Учасники засідання також подивилися виступ мистецтвознавця Олени Лиховодової – доньки головного архітектора КПІ Володимира Лихово-

дова, під керівництвом якого розроблявся і втілювався в життя проект великої реконструкції КПІ. Вона, зокрема, розповіла, як багато років відчувала, що її тато буквально жив будівництвом КПІ, і що вона теж з теплою ставиться до нашого університету.

Отож віртуальна зустріч з нагоди 40-річчя початку роботи Науково-технічної бібліотеки ім. Г.І.Денисенка КПІ ім. Ігоря Сікорського в новій будівлі стала нагодою нагадати сучасним студентам, що його навчальні корпуси та парк, гуртожитки, будівлі Центру культури і мистецтв, і, звісно, університетської бібліотеки не зросли самі по собі на київських теренах, а були створені і виплекані величезними зусиллями і копіткою працею поколінь політехніків.

В. Миколаєнко

Науково-технічна бібліотека ім. Г. Денисенка, 1980

Займає центральне положення на західно-боці новоутвореної "Площі знань". Підвищений рельєф зумовив утворення головним фасадом своєрідного подіума з гранітним облицюванням і парадними сходами. Споруджена з ініціативи ректора КПІ Г. Денисенка авторським колективом КНДІЕП (Київського науково-дослідного інституту експериментального проектування) у співпраці з співробітниками вузу. Автори проекту – архітектори В.Лиховодов (керівник), О.Зиков, В.Кисейко, інж. Д.Ганелін за участю Г. Денисенка, Е.Назаренка, В.Сидоренка та ін. Художник-монументаліст В.Пасивенко. Об'єм споруди – понад 56 тис. куб. м, заг. пл. – 13 869 кв. м, з них корисна – 10533 кв. м, пл. книгосховища (на 2,5 млн. томів) – 4141 кв. м.

...Південну частину займає восьмиповерхове книгосховище, північну – бібліотечні приміщення. Центром об'ємно-просторової композиції бібліотечної частини є критий семиарусний атриум, до якого з півночі, сходу та заходу прилягають чотириповерхові об'єми читальних залів. У простір атриума виступає напівкруглий у плані об'єм, де містяться сходи. Окрім того, є два швидкісні ліфти й поруч – двомаршові сходи. Навколо атриума згруповані п'ять приміщень для абонементів, п'ятнадцять спеціалізованих читальних залів на 500 місць з фондами відкритого доступу, конференц-зала (на шостому ярусі) та інші приміщення.

Лаконічну архітектуру екстер'єрів будівлі характеризує сполучення різних за формою і пропорціями прямокутних елементів, відсутність декоративного оздоблення. Фасади облицьовано білим інкерманським каменем, сходи і цоколи – гранітом... Створенню інтер'єра бібліотеки приділено велику увагу. Красу мармуру доповнює граніт. Черепашник сусидить з анодованим алюмінієм і травертином. Оформлення внутрішнього середовища витримано у світло-сірій кольоровій гамі.

Складно організований внутрішній простір атриума з верхнім освітленням динамічно розвивається по вертикалі, що зумовило активну роль його монументально-декоративного оздоблення (1982, енкаустика, арх. В.Лиховодов, худ. В.Пасивенко). До нього увійшли чотири самостійні, але об'єднані своєрідним космічним світосприйманням композиції: "Людина та земля" (перший ярус), "Людина та вода" (другий ярус), "Людина та вогонь" (третій ярус), "Людина та космос" (четвертий ярус). ... Стихія руху, присутня в кожній композиції, об'єднує їх у цілісний епічний твір.

Цікава композиційна знахідка – багатоярусне вирішення простору та насичена змістовність монументального живопису – дали змогу авторам не тільки активно вписати його в інтер'єр, але й створити яскравий образний еквівалент архітектурних ритмів.

Будівля науково-технічної бібліотеки є вдалим зразком синтезу архітектури й монументально-декоративного мистецтва кін. 1970-х – поч. 1980-х рр. ...

Із книги "Звід пам'яток історії та культури України. Київ", кн. I, ч. II (М–С), К., 2003, с. 960–962

ОЗДОРОВЛЕННЯ

Приїжджайте на грибний сезон

Такими словами та широкою посмішкою зустріла мене 1 вересня начальник відділу організаційної роботи департаменту майнових і соціальних питань Ольга Іванова.

— Який сезон? Синоптики обіцяли ще два тижні літа. За вікном +35°, вентилятор очманів перемелювати густе повітря, а кондиціонер дзюрчить з останніх сил.

— Так-так, стояла на своєму співрозмовниці. На наші бази відпочинку почали бронювати місця на осінній сезон. Дехто навіть з відкритою датою — коли гриби полізуть. А рибалкам так справжній рай — у спеку прохолодно, за помірної температури — не треба кутатися, та й помешкання поряд — не доведеться штовхатися у транспорті: корпуси і "Політехніка", і "Соснового" розташовані поблизу водойм.

— І ви обіцяєте додзвонювачам грибний сезон?

— Так, обширна територія "Політехніка" і соснові ліси навколо не можуть не порадувати "уловом" любителів тихого полювання.

Подумки повернулася до своїх недавніх вражень від гостей у "Політехніку", що на Київському морі. За останній рік тут відбулися помітні зміни на краще: територія доглянута, силами співробітників зробили косметичні ремонти кімнат, в холи придбали м'які меблі, встановили новий дитячий майданчик, альтанки, облаштували спуск на воду для човнів тощо. Відчувається, що у бази з'явився господар в особі дирек-

тора В.А.Первачука, який працює на перспективу: отут встановимо нові вікна, а там утеплимо будівлю, почали чистити озеро, під'єднали освітлення, запустимо рибу, завеземо пісок на пляж та обсадимо узбережжя вербами і т.д.

Навідалася туди в п'ятницю, 3 липня. Відпочивальників-політехників небагато, але чимало спортсменів-велосипедистів, які готуються до всеукраїнських змагань, та родин з малечю, що втекли зі спекотного Києва на природу. А природа дійсно чудова: стрімкі сосни перемовляються у височині, повітря таке запашне, що його, здається, можна черпати ложками. На пляжі є лежачки й шезлонги, море неглибоке, облаштовано зручні спуски до води, дно перевірили аквалангісти, чергують ря-

тувальники. Можна взяти спортивний інвентар, пограти в теніс, футбол, баскетбол. Аж не віриться, але через багато років на територію повернулися бобри. Наслідки їхньої діяльності можна побачити вздовж узбережжя.

Зі слів директора бази, є постійний попит на якісні послуги, ком-

фортний бюджетний відпочинок. В останні вихідні червня були повністю заселені обидва корпуси. Також можна поселитися у власних наметах. На жаль, дерев'яні будиночки, що так полюбилися політехнікам кількох поколінь, визнали непридатними до експлуатації (та й відслужили вони кілька десятків

років). На території є Wi-Fi, питна вода надходить з артезіанської свердловини, вранці та ввечері гаряча вода, можна скористатися мангалом чи кострищем, працює проєктор — тож можна переглянути дитячі фільми.

Хоча не вистачає робочих рук, адже студенти перебувають на карантині, а велика територія та відповідна інфраструктура дозволяють влаштувати різноманітні колективні заходи.

З директором розмовляли недовго, але навіть перестала рахувати дзвінки на його телефон — від співробітників та охочих забронювати місця на вихідні.

А Ольга Сергіївна продовжує: "Співробітники баз відпочинку та нашого департаменту у літній період спрацювали дуже відповідально, з дотриманням усіх карантинних вимог. Не було зафіксовано захворювань, не надходило скарг. Тому і користуються попитом наші послуги".

Тож долучайтеся і ви до відпочинку в "Політехніку". Отримаєте нові враження й позитивні емоції.

Надія Ліберт

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ ЦЕНТР ІНФОРМУЄ

"Кореспонденція мистецтв" – це цікаво!

Посольство Республіки Польща в Україні запрошує студентів, аспірантів, співробітників КПІ ім. Ігоря Сікорського та всіх, хто цікавиться польською культурою, взяти участь у проєкті "Кореспонденція мистецтв".

Цей проєкт спільно реалізують Посольство Польщі та Національний музей у Варшаві. "Кореспонденція мистецтв" – це серія зустрічей з фахівцями, викладачами та кураторами Національного музею у Варшаві, які поведуть учасників у подорож у світ мистецтва.

Видатними творами польських митців – живописців, скульпторів, письменників, композиторів, акторів і майстрів кіно – захоплюються не лише у Польщі, але й у Європі та усьому світі. Понад те, вони надихають на творчість митців наступних поколінь.

Заходи у межах проєкту відбуватимуться на комунікаційній платформі Zoom з перекладом українською мовою. Організатори просять тих, хто хотів би взяти участь у цих культурно-мистецьких зустрічах, реєструватися через форму заявки за посиланням: <https://forms.gle/4F5RNNba61oHDTsNA>. Окрім того, організатори просять додатково реєструватися перед кожною наступною зустріччю.

У відповідь кожен отримає підтвердження реєстрації, а пізніше – посилання на онлайн-зустріч.

Календар зустрічей у межах проєкту "Кореспонденція мистецтв":

22.09.2020, початок о 17:00

Античність і міфологія. Посилання, символи і стилізація – від просвітництва до ХХ століття.

Антична історія, а також міфологія була джерелом натхнення для художників різних епох. Міфологічні сюжети знаходимо не тільки у польському живописі, але й у скульптурі чи графіці. Протягом лекції ми задумаємося, чи ці твори були тільки ілюстрацією міфу, а може вони віддзеркалювали глибші філософські, етичні чи естетичні міфи? Ми побачимо також, до яких постатей чи міфологічних тем найохочіше зверталися у польському мистецтві.

6.10.2020, початок о 17:00

Література раннього нового періоду у польському мистецтві – від Шекспіра до віршів епископа Красіцького.

Чи надихалися польські художники драмами Шекспіра? Чи можливо знайти твори, що становили літературний відповідник натрунного портрету? Чи ренесансне та барокове світобачення, змальоване у польській поезії, збігається із зображенням у мистецьких творах? Біля якої картини варто прочитати "Гімн до любові вітчизни" Красіцького? Лекція становитиме літературно-мистецьку подорож у пошуках взаємного натхнення і спільних тропів між польською та європейською літературою раннього нового періоду і мистецькими творами фондів Національного музею у Варшаві.

27.10.2020, початок о 17:00

Література ХІХ століття і мистецтво – світ спільних проблем і зацікавлень.

Протягом зустрічі ми порівняємо твори польських поетів і письменників із вибраними картинами польських художників. Героями лекції будуть: Адам Міцкевич, Юліуш Словацький, Генрік Сенкевич, Болеслав Прус, Станіслав Виспянський, а також художники, натхненні їхньою творчістю (або ті, які займаються подібною тематикою), зачаровані їхніми літературними працями.

елементів, таких як композиція, світло, колористика чи відображення реальності. На лекції будуть обговорені формальні елементи живопису, зокрема, Яцека Мальчевського, Станіслава Виспянського, Максиміліана Еримиського, Фердинанда Рушица чи Анджея Врублевського, творчість яких надихала режисерів під час постановки кадрів, настрою чи символики сцен.

Після кожного викладу передбачено час на обговорення.

Спікери:

Уршуля Круль (Urszula Król), історикня мистецтва, лекторка, викладачка, кураторка у Національному музеї у Варшаві. Авторка багатьох освітніх проєктів у мистецьких галереях, тимчасових виставках Національного музею у Варшаві. Вона готувала та координувала, зокрема, регулярні майстер-класи для вчителів у музеї. Свою дидактичну пристрасність відносно лекцій із історії мистецтва. У 2015 році була стипендіаткою Міністерства культури Франції у рамках програми "Profession Culture".

Божена Пусевич (Bożena Pysiewicz), історикня мистецтва, лекторка, кураторка у Національному музеї у Варшаві, з яким співпрацює з 1996 року. Авторка й координаторка освітніх програм для постійних галерей і тимчасових виставок у Національному музеї у Варшаві та його відділу – Музею плакату у Вілянові.

Ініціювала розвиток волонтерства в Національному музеї у Варшаві. Авторка новаторських проєктів у царині культурної освіти, що базуються на партисипаційних заходах, багаторазово нагороджених Варшавською нагородою культурної освіти, нагородою "Вежба" (Wierzba) чи "Сибілією" (Sybillą). Тренерка та авторка шкільних модулів "Echocast", а також стипендіатка Міністерства культури та національної спадщини Польщі у царині поширення культури. Авторка публікацій і статей у галузі музезнавства та музейної освіти. Проводить регулярні майстер-класи як для вчителів, музейних співробітників, так і для працівників сектору культури. Освітні заходи в Національному музеї у Варшаві і Музеї плакату буде завдяки використанню потенціалу фондів, а також широкому міжінституційному співробітництву.

Едита Рубка-Костюра (Edyta Rubka-Kostyra), археолог, лекторка, доцент у Національному музеї у Варшаві, з яким співпрацює з 2000 року. Авторка багатьох проєктів і програм, реалізованих у постійних галереях і на тимчасових виставках Національного музею у Варшаві. Підготувала та координувала освітні програми для дітей, молоді та дорослих, зокрема курс історії мистецтва "Від пірамід до абстракції", "Мама у музеї". Вона здійснює численні заходи, що популяризують археологію й історію мистецтва, зокрема лекції, зустрічі, майстер-класи. Є співавторкою освітньої книжки для дітей "Очі в очі з мумією" ("Okno z mumią").

10.11.2020, початок о 17:00

ХХ століття у польській літературі й мистецтві. Посилання і конфронтації.

Польське мистецтво ХХ століття – це посилення на традиції та авангардні революції. Виникали чергові угруповання та течії, а художники писали програмні маніфести. Багато хто з них був одночасно художником, поетом чи творцем театрального мистецтва, як наприклад, Вітказий, Юзеф Чапський чи Тадеуш Кантор. Під час лекції вибрані мистецькі твори будуть порівняні з літературними текстами, що допоможе зрозуміти та правильно прочитати формальні експерименти й мову сучасного мистецтва.

24.11.2020, початок о 17:00

Музичні інспірації у польському мистецтві.

Твори Фридерика Шопена чи народна музика неодноразово ставали джерелом натхнення для польських артистів. Проте часом було навпаки: мистецький або літературний твір надихав композиторів. Лекція стане нагодою простежити вибрані музичні мотиви, присутні у польському мистецтві та літературі ХІХ століття.

8.12.2020, початок о 17:00

Живописні кадри з картин у польських фільмах.

Натхнення живописом у фільмах – це не тільки схожі мотиви, фізіономічні типи чи костюми. Образи, разом зі змістом, складаються із формальних

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
<https://www.kpi.ua/kp>

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
📞 гол. ред. 204-85-95; ред. 204-99-29

Головний редактор

Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Провідні редактори

В.М. ІГНАТОВИЧ

Н.Є. ЛІБЕРТ

Додрукарська підготовка матеріалів

О.В. НЕСТЕРЕНКО

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й. БАКУН

Коректор

О.А. КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130 від 21. 11. 1995 р.

Друкарня КПІ ім. Ігоря Сікорського, видавництво «Політехніка», м. Київ, вул. Політехнічна, 14, корп. 15

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.